

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 192.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e53220/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

gjøre det til en Nødvendighed eller Nødsfald, at Rigsforordningen
 Ledsigelse gaar over i andre Hænder, og dermed vil Rigsforordningen
 og hele Høvelts bestil erhøve sig, naar man vedkommende viljer
 et direkte Spørgsmaal og ikke viljer faaende ved det personlige. Jeg
 har heller aldrig set et rent personligt Spørgsmaal gjøres til
 Høveltsagen i en konstitutionel Stat. Det, som det gjøres til Grundlag
 for Interpellation, er, hvad Anledning der er til en Ministerkrise,
 thi det kan aldrig være af Nødsfald, om den ene eller den anden, Her
 eller Høvel, træder ind i Gæbnet, naar det kun var for at for-
 søge det selvsamme System som det tidligere Ministerium. Det dig-
 lige Høvel er Landets Stilling og om der i det er foretaget for-
 sandte Forandringer, som skulde gjøre det nødvendigt at sætte andre
 Mænd i Styret for Regeringen af Landets Anliggender. Det tør
 ikke forudsættes, og man tør ikke høre den Sjette paa de Mænd,
 som lode disse Anliggender, at antage, at det er alene af den Grund,
 at de selv have forandret Anstalt for Landets Stilling og om hvad
 det kan afhænge, at de ville træde tilbage; thi var dette Tilfældet,
 da maatte man ikke forudsætte, at forsamlingen vilde lade Landet
 vende tilbage, men antage, at de da vilde træde osend frem, og
 endog forudsætte de vare interesserede, gjøre Rede for deres forandrede
 Anstalt.

Krieger: Høvelts andre Medlemmer vilde stille andre Spørgs-
 maal end de, som jeg har stillet, vedkommer mig ikke, vedkommende
 vedkommer det mig at oplyse, hvorfor jeg har stillet det af mig frem-
 satte Spørgsmaal, og hvorfor jeg mener, at det ikke for Nødsfaldet
 bør stilles andre eller flere. Min Grund er ganske simpel følgende.
 Jeg troer, at hvis man under den Situation, som for Nødsfaldet er
 stillet, ikke paa en fastlig Maade vil gribe ind i Høvelts, maas
 man væsentlig rette sig paa Personerne. Det første overhovedet
 af min Opfattelse af det konstitutionelle Statsforhold, at man maas
 trætte Personerne som Repræsentanter for de Anstalter, hvorefter der
 hænges, at man derfor væsentlig bør stille Personerne frem, som
 dem, der bære disse Anstalter, og at Rigsforordningens Vedom-
 stannet maas være rettet for eller imod Personerne og det af den
 simple Grund, at enhver Høveltsregel ingenlunde kan indbruges
 under Rigsforordningens Tilstand, navnlig hvor der ikke er Spørgs-
 maal om det Høvelts, men om det Tilfældene. Ved at over-
 se vor væsentlige Stilling i Europa vil man let kunne gjøre
 sig det klart, at man ikke i denne Forsamling, uden at gjøre
 den til Regering, kan indbruge Diskussionen om Spørgsmaal,
 om hvilke der dog i Regeringen maas toges en Beslutning.
 Under forsamlingen Høvelts forkommer det mig, at det, som en
 Rigsforamling kan gjøre, naar den vil gaar ud over sin kon-
 stitutionelle Grænse, er fornemmelig kun at sætte sig paa Per-
 sonerne. Hvis man altsaa mener, at nogle Mænd, som nu ere eller
 sjen kunne blive Minister, kunne vende Tilb, eller i alt fald ikke
 forsjene den Nødsfald, at man ikke vil betroe dem Landets Styrelse,
 da bør man underrette disse Mænd. Jeg taler ikke her om at yde
 nogen blid Tilb; i en konstitutionel Stat maas enhver Tilb fra
 Rigsforordningens Side være parret med en vis Nødsfald; ubetinget,
 ubegrænset Tilb hører ikke hjemme der, men i en konstitutionel
 Stat er der Tilb, naar man ikke viser Nødsfald i Regeringen.
 Naar man vedkommer mener, at de Mænd, der stillet hade ved Rørel,
 ikke kunne være deres fremtidige Høvelts saaledes, som Landets Hørel
 og Høvelts træder det, da bør man træde sig med disse Mænd, men
 ikke bør man stille sig Nødsfaldsvotum lænd dem under Høvelts af
 en direkte Mening om Høvelts, hvorefter Rigsforordningen ikke umiddel-
 bart bør træde nogen Beslutning. Det er Grundten, hvorfor jeg troer,
 at det under nærværende Høvelts — jeg skal ikke ubetale mig nærmere
 om disse Høvelts Realitet — ikke lader sig gjøre, nu at sætte om andet end
 Personer. Høvelts det konstitutionelle Hørel hør os er i sin første Begyndelse,
 kan det dog ikke mislængedes, at Personerne have en betydningsfuld
 Karakter; det kan saaledes ikke benægtes, at det har sin første Be-
 tydning, til hvem det overbrages at danne et nyt Ministerium, hvis
 det behøvede trættede. Man har da Rørel at holde sig til, uden
 paa en laamende og fordrævelig Maade at gribe ind i Rigsfor-
 ordningens Nødsfald og Vilje. Derfor træder jeg, at det er altsedes
 konstitutionelt at holde sig til det personlige Spørgsmaal. Den Tid

kan være, da man kan gaar ud over dette haade med Høvelts
 det Høveltsange og Røvelts; men om dette Høvelts er spændt, vedkom
 kan det være personlige Meninger. Jeg har troet, at det for Tilb
 maas være Vilje, alene at holde sig til det personlige Side af Sagen
 i den Høvelts, jeg har tilladt mig at utrolle.

Grundtvig: Det er alene bemærket af den andre Rigsfor-
 ordning for Røgel (Krieger), at man i konstitutionelle Stater alene
 kunde sætte sig paa Personer og ikke blot paa Høvelts eller Hø-
 veltsregler. Der er kun en konstitutionel Stat, som jeg sjen
 noget nærmere til; men det er ogsaa den, der af Erfaring sjen
 mere til det konstitutionelle Hørel, det er England, og det er vist, at
 det er netop høvelts: „Høveltsregler og ikke Personer“. Hvad næv-
 vørende Spørgsmaal og nærværende Høvelts angaar, da vilde jeg
 troe, at, som af det forenede Høvelts, der nye talte, er udbrødet,
 det maas være vigtigt for Landet og Høvelts, forbedres vigtigt i dette
 Høvelts, da en Ministerkrise samfundsmæssigt er indbrødet, at erfare,
 hvad det er, hvorefter der hører for utlige Meninger i Ministeriet
 eller imellem Røvelts og Ministerne, som gjere det nødvendigt, at
 et Ministerium enten gænfle eller for endst findes Stet. Jeg
 mener, at det vilde være en høvelts Høvelts Høvelts eller en hø-
 velts Høvelts, dersom Røgel af os vilde sige, at det var Jøvelts
 de nærværende Høvelts, vil sætte nævne, der var af langt større Vigtig-
 hed end nogen Person. Jeg mener, at det i Danmarks Stilling for
 Høvelts, indbrødet i en livsfarlig Krig med udbrødet Dødeligt,
 Danmark, kaaned og trættet paa det Høvelts der, hvor Danmarks
 Røgel endnu nævnes som Hørel; jeg mener, at det i denne Stilling
 er Røgel, som maas lære enhver Danneemand ikke at se paa Personer,
 uden forsamlet de ere uopsløst forsamlet med den hørel Stilling,
 den hørel Stilling, hvori Røgel befinder sig, og saaledes, for at tage
 en høvelts Høvelts, som det aldrig kunde falde mig ind at frigte
 for at nævne, skal jeg tage den høvelts Høvelts Høvelts, hvor
 Høvelts Høvelts fra Danmarks Side, vedkom det er overladt være
 Høvelts ved Hørel og Høvelts paa det Høvelts af fransk og forsamlet
 vil hør Høvelts nævnes kan. Jeg mener, at det vilde være for-
 sandt, om nogen Danneemand vilde frigte for at tale derom, om
 den saaledes Høvelts Høvelts, den hørel Høvelts, hvori Danmark
 befinder sig, høvelts vilde forbi den høvelts Landets Høvelts, —
 frigte for at sige, at det er dette, som alle Danneemænd mene, at det er
 Spørgsmaal om; at det er det, der har forsamlet Ministerkrise; thi det,
 det kommer an paa, er, om Landet har Interesse og Høvelts Deeltagelse for
 Ministeriet, ikke om den ene eller den anden Person hørel Minister-
 navn eller kommer til at stude paa Ministerbanken og høvelts de
 løbende Høvelts. Det er det, der maas være det høvelts, om
 vi hørel et Ministerium, som ikke længer forventer at kunne gjennem-
 føre, hvad haade det og hørel Høvelts hørel erklæret at vilde, nemlig med
 Danmarks hørel Kraft at dæmpe det høvelts og høvelts Hørel i
 Høvelts Høvelts, sætte Kongen fuld Røvelts over Høvelts
 hørel hørel Høvelts fra den hørel Høvelts, fra den hørel
 Høvelts, hørel de fremfor alt ved Høvelts Høvelts ere hørel,
 hvori vil, hvis det ikke ere Hørel og Hørel, maas være, at de
 vilde lade hørel Deeltagelse for vor hørel Hørel og hørel, trættede
 og hørel Høvelts, sætte sig i hørel Hørel, som kunne hørel, og ikke
 længere vilde hørel paa os, som kan kunne tale.

Madsig: Med Høvelts til de Bemærkninger, der ere frem-
 satte i Anledning af den hørel Interpellation, skal jeg tillade mig at
 fremføre et Par Ord. Jeg troer, at det er ganske i sin Døvelts, at
 det i dette Høvelts hørel, om en Ministerkrise hørel Stet og da i
 høvelts Omfang, altsaa forsamlet om Personer — thi dette maas
 hørel konstateret —, og Rigsforordningen har god Grund, ja hørel
 trætte til at søge konstateret, om Regeringen er i sin hørel og hørel
 Høvelts eller el. Dernæst er jeg ogsaa høvelts om, at vi i
 dette Høvelts ikke kunne spøge om Høvelts med eller Grundten til
 en hørel Ministerforandring, fordi vi hørel, naar denne Hørel er
 afgjort, kunne se, om det hørel Ministerium er høvelts hørel hørel,
 om det er hørel et nyt Ministerium, eller om det, der nu hørel,
 har hørel sig hørel, at en Deel af hørel Høvelts er hørel hørel,
 og hørel hørel vi hørel om Grundten, hvorfor det hørel Minister-
 rum eller en Deel deraf er hørel. I dette Høvelts kan det ikke